

Kázání: 44. Galimatyáš bojů o moc není na věky

Kázání

Galimatyáš bojů o moc není na věky

Sestry a bratři, řekněme si to na rovinu: je v tom galimatyáš. V čem? No v tom, kdo vlastně vládne, kdo rozhoduje, kdo tahá za nitky našeho světa. Premiér? Prezident? Poradci? Tajné služby? Nebo snad velmoci?

Nebo mají pravdu spiklenecké teorie, že ve skutečnosti drží moc svobodní zednáři, „washingtonská bažina“ nebo snad technokrati jako Bill Gates? A co třeba démoni? Co když jsme řízeni nějakými neviditelnými potvory? Kdo se v tom má vyznat?!

V novozákonní době měli lidé v Judsku a okolí za to, že má každý národ svého anděla a podle toho, jak spolu v nebi andělé vycházejí, odehrává se totéž i mezi národy na zemi.

Podle téhle teorie by náš český anděl na tom dneska nebyl až zas tak špatně. Postavil se úspěšně mnohem silnějšímu andělovi z východu. Na druhou stranu není ale v úplně nejlepší kondici, není mu dobře od žaludku, mívá křeče a bolí ho dost často hlava. Co naplat, anděla si, stejně jako příbuzné, nevybíráte, ten je prostě daný.

Takoví Římané na to šli jinak. Nechali lidi, ať si uctívají anděly, demony a síly jaké chtějí, za předpokladu, že zůstanou loajální k císaři. Císař byl považován za božího syna, který vládne říši i světu, a po smrti usedá na čestné místo mezi ostatními nebeskými božstvy.

Náš král Karel IV. přišel s jiným nápadem. Vyhlásil, že věčným svatým panovníkem české země je kníže Václav a každý aktuální král je jeho zástupcem.

Problém je, že ať už si zbožštíte císaře, jako to udělali v Římské říši, nebo uznáte svatého Václava za věčného panovníka, jak se stalo v Čechách, vůbec nic to neříká o vládě současné.

Starověcí císaři bývali často bezskrupulózními diktátory, populisty a narcisty stejně jako dnes mnozí z nás, kteří jsou zrovna u moci. Je to prostě galimatyáš.

Rozklíčovat všechny karty, kterými mocní hrají, odhalit pravé příčiny, pohnutky a vlivy, a umět se přitom vyhnout ulítlým konspiračním teoriím, není vůbec jednoduché.

Řešením není ani mávnout nad tím rukou s povzdychem „kdo ví, jak to je“. Novináři, kteří pátrají za nás, jsou určitě k nezaplacení.

Co s tím? Jak si udělat v hlavě pořádek? Řešením je nanebevstoupení! Ne, nemám na mysli nechat svět světem a upnout se na nějaký posmrtný únik do „nadsvětna“. Takový přístup v Bibli nenajdeme.

Mám na mysli nanebevstoupení Ježíše Krista, které slavíme vždy 40 dní po velikonoční neděli (letos to bylo ve čtvrtek před třemi dny).

Odedávna si křesťané o tento svátek připomínají, že na pravici Boží – to znamená na nebeské premiérské křeslo – usedl Ježíš. A jelikož byl inaugurován do pozice vládce všehomíra, pak mu logicky podléhají „všechny vlády, mocnosti, síly a panstva“ (Efezským 1,20-21), ať už to jsou andělé jednotlivých národů, císařové co si hrají na bohy, nebo současné velmoci či pidistáty.

Ještě to možná nevědí, nebo tuhle informaci vytěšňují, ale to nic nemění na skutečnosti, že s Ježíšem na nebeském premiérském křesle do našeho světa vstoupila nová naděje.

Galimatyáš mocenských bojů není na věky. Na věky je Kristova vláda milosrdenství, spravedlnosti a pokoje. Nyní jde jen o to, kdy to svět, my všichni lidé, vezmeme konečně na vědomí.

Sestry a bratři, myslím na vás, modlím se za vás a těším se na shledanou – předběžně za 14 dní, buďto v Kapli u zvonu (když už to půjde), a nebo někde jinde. Dáme včas vědět.

Petr Červinský

kazatel baptistického sboru Petra Chelčického v Lovosicích

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)